

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 15 (26) — II årgången

Torsdagen den 10 april 1941

Pris 10 kop.

Viktiga frågor på Högsta rådets II session

Den 7 april började ESSR:s Högsta råds II session. Denna har en stor vikt i vår unga socialistiska republiks liv. Denna Högsta rådets session har kommit tillsammans för att göra ett sammandrag av det gjorda arbetet under de sista sex månaderna av år 1940 och för att resonera om 1941 års plan och budget.

Av ordförandens för ESSR:s Folkkommissionärsråd, kamrat J. Lauristin redovisning bör nämnas, att den framgång, vilka kolossala framsteg vår unga socialistiska republik har gjort inom folkhushållningen under dessa få månader. Detta förhållande blir särskilt framträdande, när vi jämföra den nuvarande folkhushållningen med den borgerliga världens ödelagda och krossade folkhushåll. Med tillhjälp av Sovjets regering har man gjort ett stort arbete inom den socialistiska omdaningens beträffande alla folkhushållningens grenar. Man har ånyo satt igång flera fabriker, vilka under många år ej ha varit i arbete, flera industrier har utvidgat sitt arbete, så att de numera arbeta i 2-3 skift. Tusenden arbetslösa ha fått bröd. Arbetsarnas antal steg med 63% under 1940 års sista kvartal. Man har genomfört den vittomfattande jordreformen. Man har gett jord och understöd åt den fattiga lantbefolkningen. Man har skapat nya och ljusare förhållanden för skolväsendet och öppnat nya vägar för den kulturella uppblossningen till det arbetande folks bästa.

Kamrat Lauristin nämnde även felsteg man begått. Man skall här bättre och bygga upp med självkritik. Det har förekommit, att man inom flera industrigrenar, t. ex. brännskiffer-, skifferolje- o. a. industrier, ej uppfyller planen.

Den nya planen för år 1941 är med säkerhet vårt lands stora ekonomiska uppsvingens plan. I denna är de viktigaste uppgifterna utvecklandet av torvindustrin och produktionshöjningen för byggnadsmaterial, maskinbyggnads-, textil- och livsmedelsindustrins utveckling, samt produktionskapacitetens fullständiga utnyttjande.

Under år 1941 ämnar man öppna en hel rad nya fabriker som t. ex. brännskiffer-, fosfor- och tegelstensfabriker i Kõhla. Enligt planen måste ESSR:s industri under år 1940 ge industriprodukter för 397 miljoner rubel eller 30% mer än förra året. Även fiskeriet och fiskindustrin måste utvecklas.

Inom jordbruket kommer man att utnyttja den moderna tekniken — hundratals traktorer och andra maskiner komma att tas i användning. För att skapa en bas för kreatursfodring måste man enligt 1941 års plan utöka sådden av kulturfoder. Ett stort arbete måste genomföras med att uppdala ny mark till åkrar, kulturånger och betesmarker. För att bistå fattigböndernas hushåll och dem, som fått jord organiserar man under innevarande år 25 MTS (motor-traktor-stationer) och 250 utlåningspunkter för häst-maskin-redskap. För att likvidera fattigböndernas brist på kor skall man köpa 16,5 tusen st. hornboskap. Bredvid boskapskötsel och svinavel måste även uppfödningen av fjäderfä få en större omfattning.

Den statliga kooperativa handelen måste fördubblas.

Inom skolväsendet och hälsovården har man föresett stora kapitala insatser för nya skolhus, sjukhus och hundratals barnkrubbor mm.

Detta är en stor och framstående plan, vars make man förr ej ens kunde drömma om. Men för oss är det den reella planen, vilken betyder ett kraftigt uppsving för vårt lands hushållning och allmänna välfärd.

Den 8 april, på den andra dagen för ESSR:s Högsta råds II session föredrog finansfolkkommissionären P. Keerdo redovisning för 1941 års budget.

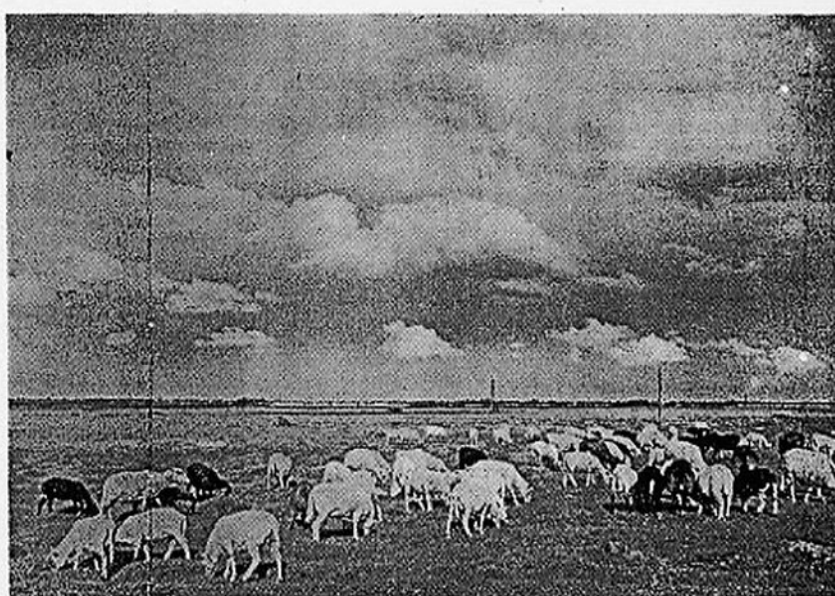
Budgeten är en viktig etapp på vägen till det kapitalistiska arvets likvidering och vårt lands ekonomiska uppbyggnad.

Under den borgerliga tiden gick nästan hälften av i budgeten föresedda utgifter till den borgerliga maktens apparat — för militärens, polisens och andra statsorgans underhåll. Till polisen gick för fyra miljoner kronor årligen, men för hälsovårdens organisering anslag man endast 1,8 miljoner kronor. För förläggning av vetenskapliga böcker hade man föresett endast 5 tusen kronor, medan polisplönnernas premier belöpte sig till en summa på 130 tusen kronor. För folkhushållningens utveckling anslag den borgerliga-regeringen endast 987 tusen kronor eller 0,9% av hela budgetens utgifter.

Men nu se vi en helt annan bild. I ESSR:s budget för år 1941 har man för finansierandet av folkhushållningen assignerat 200.854 tusen rubel vilket utgör 37,5% av budgetens utgiftssumma och helt 50,4% har man förutsett för socialt-kulturella utgifter. Här se vi ett fullständigt klart bevis på vilken kontrast de två systemen — det kapitalistiska och det kapitalistiska stå till varandra.

Men varifrån tar den socialistiska staten dessa summor? Ett klart svar på denna fråga ger följande: då man i det borgerliga Estland tog skatter från folket till 25%, tull- och monopolskatter till 20,8% (aktiisimaks) och endast 2,3% av statliga organisationer, så har man i Sovjet-Estlands budget föresett för inkomster 72,4% av socialistiska hushållsorganisationers skatter, medan det av befolkningen kommer endast 14,2% som skatt till statens budget. Av befolkningens tagna skatters storlek och karaktär är nu fullständigt förändrad. Man måste nu betala efter det progressiva systemet, vari man även tar inkomsternas karaktär med i beräkningen. Skattens tyngre del faller på stadens och landsbygdens rikaste skikt.

För att kunna fylla budgetens inkomster och utgifter måste skatterna inflyta programenligt och man måste även handla programenligt med utgifterna. De socialistiska hushållsföretagen ha här en stor och ansvarsfull uppgift att fylla. Man måste tänka på, att vi med förstärkt arbete av finansdisciplinen måste och även kunna fylla budgeten helt och hållet. Gott fullbordande av budgeten betyder stärkande av folkhushållningsplanens realisering. Vårt arbetande folk förstärker därmed vårt hemland, bättre dess ekonomiska tillstånd och höjer även sitt eget välfärd och sin kultur.

Säregen trakt i Estlands svenskygd — Nucköslätten.

Arbetskraftsreserven

Ledaren för Kraftreservernas Huvudförvaltning har utfärdat order om kraftreservernas utbildning i ESSR.

Enligt denna order grundas utbildningskolor för arbetare med en utbildningstid på sex månader, där man förbereder... massområden, framför allt för byggnadsarbete; industri- och järnvägssektorer med två års utbildningstid, vilka förbereder kvalificerade arbetare för industri och transport.

Till de förenämnda av dessa skolor tar man män på 16-17 år från staden och landsbygden, oavsett deras allmänbildning samt till de senare pojkar i åldern 14-15 år från staden och landsbygden. Dessa måste ha åtminstone folk-skoleutbildning.

I överensstämmelse med ESSR:s Överpresidiums förordning av den 2 oktober 1940 om "USSR:s statliga kraftreserver" sker undervisningen i dessa skolor av giftsfritt och eleverna underhållas den tid undervisningen pågår av staten.

Eleven får från statens sida läroböcker och material, kost, kläder, arbetsdräkt, tvätt, akodon och de, som kommer från andra städer eller från landet, bo på statens bekostnad i pensionat. Bredvid skolan speciella facklämnen undervisas även i allmänbildande ämnen och andra facklämnen, som stå i samband med det yrke skolan förbereder. Ryska språket kommer att införas som läroämne i alla dessa skolor.

Av inkomsterna för i fabriks-arbetskolorna utfört arbete tillfalla 80% eleverna, medan 20% ställas till rektors förfogande för kulturella ändamål och premier åt lärare och elever.

Från den 15 till den 20 juni 1941 skall Arbetskraftsreservens Förtäliga Förvaltning mottaga antagen genom mobilisation eller på grund av frivillig anslökan 5.150 personer till fabriks-arbetskolorna och till industri-järnvägs-kolorna 5.500 personer under tiden 5-20 augusti 1941 på samma grunder.

De som avslutat skolan är förpliktigade att fyra år i 4 månader i statliga företag, varvid de erhålla 10% enligt allmänna normer för motsvarande fack. Dessa skolors elever få upptäck med avtjänandet av värplikheten i Röda armén och Röda flottan, ända tills de avslutat skolans kurser.

Från ESSR:s Högsta råds II Session

Den 7 april sammanträdde ESSR:s Högsta råd till sin andra session. De viktigaste punkterna på dagordningen är utvecklandet av ESSR:s statliga hushållningsplan under år 1941 samt ESSR:s budget för år 1941. ESSR:s Folkkommissionärsrådets ordförande kamrat J. Lauristin uppträder med referat över den första punkten på dagordningen. I sitt referat framhåller han de stora framsteg, vi ha gjort på folkhushållningsområdet sedan några månaders verksamhet. I våra fabriker har börjat ett nytt liv och vår industri utvecklas med jättefart. Många fabriker, som under den borgerliga regimens tid voro lämnade åt sitt öde, ha åter tagits i användning och tusentals arbetare ha därvid fått arbete, varför arbetsbristen i vårt land har likviderats. Åt tusentals jordlösa har givits jord och understöd och det arbetande folket har beretts nya stora möjligheter på skolväsendets och kulturens område.

Men kamrat Lauristin berörde även de brister, som ha förekommit i vår lant-hushållning. Mycket är ännu att göra för att vi skola kunna uppfylla UK(b)p XVIII konferens' beslut.

De producerade varornas kvalitet har gått tillbaka. Man har börjat torgföra varor, som inte motsvara fordringarna. Sådant får inte ske och måste undvikas i framtiden.

Också arbetsdisciplinen lämnar mycket övrigt att önska. Särskilt många arbetare uteblir från sitt arbete på måndagarna.

Den nya folkhushållningsplanen är för vårt unga socialistiska land en stegningsplan.

Om ESSR:s budget för år 1941 uppträder med referat kamrat Paul Keerdo. Han säger, att 1941 års budget är en mycket viktig etapp för likviderandet av den kapitalistiska ordningens kvarlevor och för att fullständigt övergå till en hushållning på socialistiska grunder.

Kamrat Keerdo framhöll vidare i sitt tal den stora skillnaden mellan ESSR:s budget och det borgerliga Estlands budget. I det senare budget var största delen av krediterna föresedd för statsapparaturen, medan i ESSR:s budget de största krediterna ha föresetts för höjandet av det arbetande folks kulturella och sociala förhållanden.

Vidare talade ordföranden för ESSR:s budgetkommission kamrat H. Arbon om budgetens debet och kredit. Han var övertygad om, att ESSR under partiets och

dess geniale ledares kamrat Stalins ledning går en blomstringsperiod till mötes.

I underhandlingarna om utvecklandet av ESSR:s statliga folkhushållningsplan framhöll kamrat A. Velmer, att det är en mycket viktig och stor uppgift som föreligger oss i uppfyllandet av folkhushållningsplanen. Men vi ha de andra unions-republikernas erfarenheter att gå efter vilket mycket underlättar vårt arbete för uppfyllandet av planen.

I de underhandlingar, som ha förekommit på sessionen, har man mycket livligt deltagit. Delegaterna från de olika delarna av ESSR vilja alla framlägga sina förslag till behandling av sessionen, som ha tilläts dem av det arbetande folket. Vid dessa underhandlingar ha många viktiga beslut mottagits, vilka komma att föra Estlands arbetande folk fram till nya segrar i vårt socialistiska samhälle.

Till sessionen ha även kommit gäster. Bland dessa finnas slagerbetare, verkstadare, direktörer, som härstamma från det arbetande folket, akademiker och andra. Dessa är de arbetande folks bästa representanter och banbrytare för uppfyllandet av socialismen i ESSR. Sessionen slutade den 9 april.

A. Ahlström död.

Härmed uttrycka vi vår djupa smärta över hans bortgång. Må hans kamratar leva vidare till hans minne!

Alexander Ahlströms bortgång. Må hans kamratar leva vidare till hans minne!

Arbetarna fira 1:a maj med socialistiska tävlingar

Alla arbetares stora dag, 1:a maj, närmar sig. ESSR:s arbetare, som fira denna dag i ett fritt socialistiskt samhälle, ta emot den med nya socialistiska tävlingar och nya segrar på produktionens område.

För detta ändamål har det redan i många större fabriker anordnats allmänna arbetarsammanträden, där arbetare, ämbetsmän och ingenjörer och tekniska personalen har åtagit sig att till 1:a maj: ära förverkliga UK(b)p:s 18:e konferens' och EK(b)p:s 4:e kongress' beslut: att uppfylla april-månads produktionsplan, minska de skadade produkternas mängd, spara på bränsle- och råmaterial m. m.

Nuckö — aibokulturens vagga

Grå och fattiga äro byarna, som lilla uströdda över Nucköslätten. Främlingen får ett intryck av armad och efterblivenhet. Men i verkligheten är nucköbon framtidssträvande, vaken, benägen att gripa fast vid nya idéer och strävar att få ut det mesta möjliga av de torftiga möjligheter, som hembygden bjuder på.

Nucköbons karaktär skiljer sig väsentligt från frändernas i Rikull genom en tydligt urskiljbar underordning av allvar och ihopbotten strävsamhet. Nucköbons allvarigare läggning beror på att han alltid varit tvungen att kämpa med fattigdom och svårigheter. Nucköbondens dagliga bröd är helt beroende av grödan från de steniga åkrarna. På Nuckö tärker ej havet bristen som åkern kan lämna, om oförsedd frost, torka eller en regnkall vår stryper grödan och plånbokens läge ej heller kan hjälpa upp genom försäljning av skog och genom några lyckade seglatser.

Detta till trots har Nuckö varit vaggan för estlandssvensk kultur. Den övervägande delen av de framtidssträvande estlandssvenskar,

som ha stått i spetsen för Albolands sociala, kulturella och nationella uppvaknande, ha vuxit upp i de grå nucköbyarna och med nucköbons ihopbotten ihärdighet och med allvar i blicken armbågat sig fram genom stadsskolan och även upp till högre läroanstalter.

Den ändlösa slätten, som för vandraren en höstdag med den slingrande smutsiga landsvägen ter sig grå och tröstlös, är för nucköbon desto kärare. Ty vilken skogsbacke skulle kunna jämföras med insjön "Vike" en sommarkväll, då dagglöjan silvergrå sänker sig över däljen mellan kyrkbacken, Gutans och Suttel! Då de sista klagande vippen dömt bort, är sommarnattstämningen fullständig. Däremot är nordanvinden en vinterdag isande kall, då den hejdlöst sveper fram över slätten utan att möta hinder av en tallungädda från Pajmon i Rikull till Österby vid Hapsalviken. Våren är på Nuckö desto intensivare, ty här få inga drivor ligga ostörda under skuggiga moar, och på den tugga slätten porlar vårlödet friskt beledsagat av vipornas och spöarnas vartoner.

Läänemaa förbereder sig för Konstdekaden

Vid Läänemaa läns verkställandekommitté har det bildats en kommission, som börjat med sitt förarbete inom länet för representation vid ESSR:s Konstdekad i Moskva och konstolympiaden, som anordnas i Tallinn.

Länskommissionen har uppgjort sin arbetsplan och i första ordningen har man tagit instruktion av ledarna för den konstnärliga kollektiva självverksamheten samt iordningställandet av orkestrarnas musikinstrument. För sångkör- och orkesterledarna har det anordnats instruktionskurser på de olika örtarna. För ledarna av de kollektiva folkdansgrupperna anordnas för hela länet instruktionskurser i Hapsal den 26—28 april.

De första större uppträdandena av de konstnärliga självverksamhetskollektiverna i arbetet för Konstdekaden komma att anordnas i alla folkets hus vid festligheterna den 1 maj. På grund av revolutionens årsdag den 21 juni anordnas det den 21 och 22 juni i alla större kommuner folkfest. På dessa folkfester utväljes de bästa sångkören, orkestrarna, folkdanslag, dragspelsmän och solisterna, vilka inbjudas att uppträda på länets stora fest, som hålles i Hapsal den 26 och 27 juli. I Hapsal utvalda danslag

och solister ha rättighet att uppträda i Tallinn vid konstolympiaden.

I samband med de konstnärliga självverksamhetskollektivernas uppträdande anordnas det såväl i kommunerna som i Hapsal utställningar om hemslöjd och folkbildningskonsten.

Särskilt stor uppmärksamhet kommer att fästas vid de i Läänemaa bosatta svenskarna för deras konstnärliga självverksamhet. För dessa kommer det att anordnas särskilda fester, till vilka även inbjudas de på ön Runö bosatta svenskarna. (ETA.)

Bönderna erhålla jord på Nuckö

De under Jordreformen bildade nya gårdarna i Nuckö kommun utdelas nu till deras nya ägare. De flesta jordlotter ha redan fått husbunder. En del av dessa ha dock tillåtit vidare utdelata provisoriskt till jordbrukare på en kortare tid till bebrukning. Enligt vad som ordföranden i kommunens verkställande kommitté meddelat är det endast några små, nästan ofruktbara jordlotter, som uppstått i samband med jordreformen, som ännu äro utan ägare, men kommittén, som arbetat med jordutdelningen hoppas att även dessa skola erhålla husbunder småningom.

Säningsplanen till Nuckö räjong

I förra veckan slutade utgivandet av säningsplanen i Nuckö räjong fem kommuner. På grund av detta hölls det i varje kommun sammanträden, i vilka traktens bönder deltog. Bland bönderna råder överallt den fasta viljan att översäsa varje liten åkerplåt.

Svårigheter bereder för uppfyllandet av planhushållningen i Nuckö kommun säningsplan för lin, ty jordmännen är där sand och grus och på en sådan jordmån växer lin inte bra. Men man har förhoppningar om att kunna bryta ny mark och sedan där så lin, att man i tid börjar med traktorsjöringen och att jorden förberedes.

Svårigheter är det ännu med odla ett års hö på trädemark. Även här är den största orsaken den karga jordmännen. Havsvindarna upptäcka tidigt på våren jorden alltför mycket under det att det ännu är alltför kallt att så, och när säningsplanen är inne, är jorden för torr och det är för sent att så vicker. Säningsplanen vicker bör så tidigt, så att den fort växer fridig och ger en tillräckligt god skörd, innan man skall börja odla trädemark.

På alla sammanträden uppträdde med motvarande redogörelser den agronomiska personalen och framhöll, att det i de områden, som ligga litet längre bort från kusten ändå är möjligt att odla trädemark, om man tar till användning mera konstgjord.

Ett stort intresse visade bönderna mot MTS traktörerna. När de finga veta, att priserna i år äro ganska låga, så lovade de att bryta mycken ny mark i år. Enligt tradition kommer det på den nyodlade marken sås vickerhavre blandad med hö och vilket mycket hjälper till att uppfylla hushållningsplanens fordringar.

För anskaffning av utside visade man ett mycket livligt intresse. Många vilja översäsa sin dåliga jord med lucern, oaktat det, att utsideakillot kostar 16 rubel. Ett sådant uppförande för utvecklandet av vår boskapskötsel är endast välkommet.

Nuckö studiecirkel höll sammanträde

Den 7:e april höll Nuckö studiecirkel sammanträde. Kamrat M. Leevor refererade 7:e kapitlet ur kommunalistska partiets historia och kamrat A. Samberg talade om förhållandena i de kapitalistiska länderna och Sovjet. Talaren påvisade särskilt bl.a., huru stora framsteg man gjort i Sovjetunionen inom industrin och på landbrukets område, samt hur Sovjetunionen på grund av sin kloka politik kunnat hålla sig utanför det imperialistiska krigsfasen och i stället kunnat ägna sig åt ett fridligt uppblyggnadsarbete och åt förbättrandet av de sociala förhållandena i landet.

mjölk från t. ex. Jerseyrasen i medeltal 5%. Mjölkens fetthalt är således en av föräldrarnas nedärvd egenskap och är karakteristisk för varje kreatursslag, men den kan dock påverkas av vissa förhållanden, som här skola diskuteras.

2. Korns ålder har endast ett obetydligt inflytande på mjölkens fetthalt. I genomsnitt är fetthalten något högre hos de unga korna än hos de äldre. Förök med den svartbröktiga lågländerasen ha visat att hos dessa fetthalten var ca 0,4% högre för yngre kor än hos gamla, vilket har ytterligare litet inflytande på lagringsförmågan i jämsamhet.

3. Tiden efter kalvningen. När kon nyss kalvat lämnar den s. k. råmjölk, som till en sammansättning betydligt skiljer sig från den vanliga kommjölk, i det att den är rikligare på äggviteämnen och mineralämnen. Men allt eftersom laktationsperioden framskrider, förändras mjölkens sammansättning, så att mjölkens mängd ökar och fetthalten minskar. Förökresultaten visa tydligt, att det finns ett utpräglat negativt samband mellan mjölkens fetthalt och mjölmängden, d. v. s. när mjölmängden ökar, sjunker fetthalten. Fetthalten i mjölk är således lägst under mitten av laktationsperioden och högst före avslutningen, då kon i regel lämnar den minsta mjölmängden pr dag.

4. Dyrkningsvariationen. Tiden mellan mjölkningarna påverkar även

mjölkens sammansättning, så att ju längre tid förligger mellan dessa, ju större mjölmängd erhålles vid varje mjölkning, men å andra sidan blir fetthalten lägre. I allmänhet är tiden mellan två mjölkningar och morgonmjölkningen, varför även morgonmjölk i regel är magrare och middagmjölkningen fetare, ty tiden mellan morgonmjölkningen och middagmjölkningen är den kortaste.

Är nedan angivna förök, som utförts med 8 kor under nio dagars tid visar tydligt hur stor dygnsvariationen i mjölkens fetthalt är.

	kg mjölk	Fett %
Morgonmjölk	7,8	3,13
Middagmjölk	5,0	5,27
Kvällsmjölk	4,2	4,07
Dagmedeltal	17,1	3,97

Detta förök visar tydligt, att morgonmjölk är den magraste och middagmjölk den fetaste, då den första innehåller bara 3,13% fett och den senare 5,27%.

5. Xven under mjölkningens gång efter fetthalten. Förök ha visat, att hos en del kor de första dropparna mjölk, som avträfnas av kon, innehålla bara 0,5% fett men att den i de sista kan stiga ända till 12—15%. Därför spelar renmjölkningen av korna en viss roll, ty genom att mjölka ut de sista mjölkdropparna ur juvret erhålles en fetare mjölk.

De utförda förökerna ha vidare visat, att om man lämnat en fjärdedel av

ESSR-s Folkkommisseriesråds bestämmelse

om strykandet av ESSR-s lantushålls skulder till nationaliserade agrarbanker

I överensstämmelse med ESSR-s Folkkommisseriesråds bestämmelse av den 11 mars 1941 om strykandet av agrarskulder i Sovjet-Litauens, Sovjet-Lettlands och Sovjet-Estlands nationaliserade banker bestämmer ESSR-s Folkkommisseriesråd:

1. Att befria alla ESSR-s lantushåll från erlågandet av skulder, som gjorts för köp av jord, jämte räntor och böter.
2. Att tillämnas med jorden även byggnader ha gått till statens jordreserv, stryker man länsskulden, som gjorts för uppförande och köp av dessa byggnader.
3. Att för ESSR-s arbetande (vilka ej systematiskt använt avlönad arbetskraft) bönders hushåll stryka skulder till nationaliserade banker på alla andra områden för lantushållningsplan, vilka getts till den 1 juli 1940:

- a) För de hushåll, vilka före nationaliserandet av jorden ej hade mark över 5 ha — helt och hållet;
- b) för de hushåll, vilka före nationaliserandet av jorden hade 5—10 ha — 50% av skulderna;
- c) för hushåll som före nationaliserandet av jorden hade 10—15 ha — 25% av skulderna;
- d) Att förverkliga strykandet av enskilda gårdarnas skulder enligt beslut av verkställandekommittéerna av länets arbetande folks delegerade.
- e) Att förplikta verkställandekommittéerna av länets arbetande folks delegerade att

råde att senast till den 15 maj 1941 sända ut en enkät till böndernas hushåll angående skulderna och fastställa: 1. de summor som skola strykas a) på området för jordköpsplan b) på området för byggnadsplan och lån för köp av byggnader, om dessa byggnader tillämnas med jorden ha gått till statens jordreserv; 2. procenten av skulder på området för alla andra slags agrarlån, som skall strykas. — Meddelande beslutet jämte tillhörande material till ESSR-s Agrarbanker Fristatliga Kontor för Estland angående strykandet av skulderna.

6. Att förplikta ESSR-s Agrarbanker Fristatliga Kontor för Estland att under löpelt av tre dagar utarbete ledning för ordnandet av enkäten och formuleringen av länens verkställandekommittéens beslut om strykandet av skulderna.

7. Att på grund av förhållandena bestämmelse likviderade skulder skola strykas ur bilansen för ESSR-s Agrarbanker Fristatliga Kontor för Estland.

Att till ESSR-s Agrarbanker Fristatliga Kontor för Estland överlämnas de nationaliserade bankernas pantlånbevis till en summa som motsvarar de skulder, som skola strykas.

Ordföranden i ESSR-s Folkkommisseriesråd
J. Lauristin.
Sakförvaltare för ESSR-s Folkkommisseriesråd
H. Haberman.

Tallinn den 1 april 1941

Jordbruksråd

Utsädesbroddens vård under våren

På våren, när snön smält från råg och höstveteåkrarna, vidtager redan jordbrukaren arbete ute på åkern. De första arbetena, som jordbrukaren härvidlag måste utföra äro mera s.k. övervåningsarbeten. Under själva snösmältningstiden är det vanligt att det under varma dagar bildas småvattenspooler ute på åkrarna, som sedan under natten frysa till is. Ifall ingenting göres åt detta, uppträder i regel på dessa fläckar så kallade snöbrännor, på vilken rågen föroviner. Därför böra jordbrukarna se till att dylika småvattenspooler ledas bort från broddåkrarna på våren.

När sedan snön smält bort och åkrarna börja torke upp, bör man välja stödsådesbrodden, så att broddens rötter pressas ner mot marken efter upplrysningen, varigenom den bättre kan rots sig. En vecka därefter bör en broddhervning företas.

mjölkens kvar i juvret, så lämnas därmed i genomsnitt minst hälften av fetten kvar, och mjölkens fetthalt vid lfragavande mjölkning sjunker betydligt.

6. Kornas hull. Ett flertal undersökningar ha visat, att om en ko vid kalvningen befinner sig i gott hull, lämnar hon en fetare mjölk, än kor som kalva vid lågt hull. En kraftig utfodring verkar alltså höjande på mjölkens fetthalt.

7. Fodermedlens inverkan. Vissa fodermedel ha tendens att höja, andra att sänka mjölkens fetthalt. Till de fetthaltehöjande fodermedlen räknas främst följande: kokos-, palm- och basuakakor. Vidare höjes mjölkens fetthalt av sockerbetsblast. Till de fetthaltesänkande fodermedlen räknas: vallmo-, och lindådrakakor, råfoder, mjöl och levermjöl, samt alla skämde och frusna fodermedel.

8. Yttertemperaturens inverkan. Låg yttertemperatur inverkar oftast höjande på mjölkens fetthalt medan höga yttertemperaturer förorsaka fetthaltsdepression.

9. Motioneringens inverkan. Motionering av korna anses medföra en stegring av mjölkens fetthalt, och vid utförda förök har det också visat sig, att kroppsförbräningen är en viss fetthaltehöjande effekt. Sannolikt är dock denna effekt av övergående natur och gör sig mest gällande under de första dagarna, efter det motioneringen

är brodden svag, kan med god ekonomisk vinst en övergående med ca 100 kg kalkspatier pr har företas. En dylik spåtpetärgödsling borde varje jordbrukare särskilt i år företa, emedan konstgödselpriserna i år äro tämligen låga jämfört med tidigare år.

Kommision för torvhusallning bildad på Nuckö

Den 5:e april bildades vid ett sammanträde i Nuckö kommunallhus en kommission för torvhusallning i kommunen. Till ordförande i denna kommission valdes ordföranden i Nuckö kommunas verkställandekommitté, kamrat Sinijärvi, till vice ordförande kamrat Kaljussar, samt Fr. Isberg och S. Önnapuu samt representer från de olika byarna i kommunen.

Vid sammanträdet beslöt att under den inständande sommaren i bygden bildas torvföreningar och torvupplagsagstaller bland den arbetande befolkningen. Man beräknar att under år 1941 kunna upptaga 9500 kubikmeter bräntorv och 11000 kubikmeter strotorv.

börjat. Denna fetthalthöjning beror dock till stor del på att med livliga kroppsförökelse mjölmängden minskar och på en något ofullständigare urmjölkning.

10. Övergången från ett fodersystem till ett annat. En vanlig företeelse är, att mjölkens fetthalt stegras under de första dagarna, då korna på våren skäppas ut på bete, under det att mjölkens fetthalt minskas. Denna förändring beror såkert på att korna under de första dagarna äro oroliga och springa omkring och på detta sätt förbruka mycket energi till kroppsförökelse, varför det inte finns tillräckligt kvar för mjölkbildningen i juvret.

I Tyskland och Danmark har man iakttagit en ganska stark nedgång i mjölkens fetthalt 2—4 veckor efter betesläggningen. Man förmodar, att orsaken till denna nedgång kan vara förgiftning av dricksvatten och betesväxter, men riktigheten av denna förmodan kan ifrågasättas. Den egentliga orsaken torde i stället vara mjölmängdens ökning.

Vi se således, att orsakerna till fetthaltsvariation i mjölk äro flera och att de flesta äro av sådan art, att jordbrukaren inte kan göra något åt dem direkt, men att, i fall de äro kända, på ett eller annat sätt kunna förebyggas genom olika slags åtgärder. Detta gäller särskilt de variationer, som bero på utfodringen, rasens inverkan och renmjölkningen.

P. L.

Faktorer som inverka på mjölkens fetthalt

De största delen av all mjölk, som bönderna ute i Rattlands svenskbygd producera, avyttras genom försäljning till mejerier eller som hemma på gården berett smör till staden, komma de att få betalt för mjölken efter dess fetthalt. Därigenom kommer mjölkhusallningens ekonomiska resultat att i högsta grad bero på den mängd smörfett, som mjölken innehåller och inte av den totala mjölmängden. Av den totala mjölmängden är mjölkhusallningens lönsamhet endast beroende, då mjölken kan säljas direkt som konsumtionsmjölk till staden, utan att hänsyn tas till fetthalten i denna.

Förändskall gäller det för djurägarna att få fram kor, som lämna fet mjölk, d. v. s. kor som lämna ett tillräckligt stort antal kg smörfett pr år. Då emellertid fetthalten i mjölk från olika kor både inom samma ras och raserna emellan kan variera betydligt skall här nedan en kort överblick ges över dessa variationsorsaker.

1. Kreaturssagen utövar ett betydligt inflytande på mjölkens sammansättning. Hos en del kreatursslag är fetthalten betydligt högre än hos andra. Sålunda lämna de svartbröktiga lågländerasen en relativt mager mjölk jämfört med högländerasöarna. I det att mjölk från lågländerasöarna innehåller i medeltal 3,5% fett, innehåller

Sovjetpatriotismen och nationalitet

"Arbetarna ha inget hemland," skrev Marx och Engels i Kommunistiska Partiets Manifest. Därmed åsyftade de förhållandet i de borgerliga rikena, vilka slott äro arbetarklassens styvmödrar.

Lenin skriver, att det är sant, att en proletär enligt Kommunistiska Partiets Manifest ej har ett fäderne-land, men därav framgår ej, att det gör det samma, var han bor. Nej, fosterlandet — dvs. den girna politiska, kulturella och sociala miljön — är den viktigaste faktorn i proletarietets klasskamp.

I de nationella frihetskrigen och under de borgerliga revolutionerna visade folkmassorna under av hjälmlod och självuppföring i kampen för fosterlandet. Detta gjorde de i glädjen att få skapa sig ett eget fosterland, ett nationellt hemland, som ej behövde söka under främmande ok. Men stödjande sig på folkmassornas patriotiska känslor förstod den dåvarande bourgeoisin att utnyttja frihetsskampen i sina egna intressen och samla omkring sig samhällsrevolutionära element. Bakom denna förlust gynnade sig emellertid bourgeoisins själviska avsikter, vilka gingo ut på att underlägga sig arbetarklassen och utnyttja den. De gingo också ut på att lägga andra länder under den borgerliga regeringen. Samtidigt underblåst hatet nationerna emellan. Denna princip är gammal. Redan de romerska kejsarna härsade enligt parollen "Divide et Impera!" — "Splittra och härsk!".

Mot bakgrunden av detta kunna vi mer än väl förstå Marx' och Engels' eldiga marning: Proletärer i alla länder, förenas eder!

Fakta visa, att den borgerliga patriotismen och det borgerliga samvetet kunnat säljas för pengar, att just kapitalisterna sakna patriotism.

De som under det förra världskriget skrek högt om sin fosterlandsskärlek voro kapitalisterna, vilka emellertid i verkligheten sålde allt slags krigsmateriel till sitt eget hemlands motståndare. Detta gjorde såväl de engelska kapitalisterna som den tyska bourgeoisin. Därmed skönte sig kapitalisterna på att bereda sina egna landsmän, sina egna soldater undergång.

Även under inbördeskriget i USSR sålde den ryska bourgeoisin sitt eget fosterland såväl en grov som en detalj, i det den slöt förbund med England, Frankrike, Tyskland och andra borgerliga stater. Lika litet bröjde sig den estniska bourgeoisin om sitt folks öde. Under de 22 år den borgerliga regeringen hade makten i sina händer, blev arbetarklassen ständigt förbisedd, medan bourgeoisin på allt sätt sökte försvåra sina penningintressen.

Endast de arbetande massorna kunna visa en obegränsad trohet mot sitt fosterland. Men ett fosterland för det arbetande folket kan skapas, först när det kapitalistiska väldet störlas. Den stora och djupa grundtanken i sovjetpatriotismen, grundvalen för det socialistiska riket är folkenas förbändning. Varje nation har rätt och frihet att leva sitt eget nationella liv, samtidigt som det hör till sovjetstatens brodersfamilj. Varje nationens proletärer äga i sovjetstaten ett hemland.

Den Stora Oktoberrevolutionen lade grunden till sovjetpatriotismens mäktiga tillväxt och stärkning. Hjärtförda av kommunisternas höga idé har sovjetfolken gjort och göra fortfarande under i kampen för kommunismen. Man har skrivit och skriver ännu hundratals böcker om sovjetfärgarna, Röda arméns och Röda flottans hjälte i kampen mot sovjetmaktens fiender. Ett klart

uttryck för sovjetpatriotismen är, att i stället för fallna nya broder rycka in. Stora och hjältelika äro även sovjetpatrioternas död på arbetssatser.

Till den berömda smeden, stellanverkararbetaren Bussigin som kapitalisterna Fords representant och erbjöd smeden arbete i Fords verkstader i Amerika. Amerikanen lovade överhoppa honom med guld, men smeden svarade ständigt, att han aldrig kommit att arbeta i kapitalistiska intressen. Fords agent log hitertert och sade, att smederna vore halsstarriga människor. "Varje sovjetarbetare kommer att säga det samma som jag", svarade smeden.

Sovjetpatriotismen är djupt internationell. Den är miljoner olika folkslags patriotism, de befriade folks patriotism. För denna äro chauvinistiska idéer främmande. Kunnat Stalin säga, att vår kärleksfulla uppgift är att "utveckla och kultivera sovjetpatriotismen", ty den är en av de största verkande faktorerna vid uppbyggandet av socialismen.

Fosterlandsskärleken måste ta sig fästa uttryck. Att alla fosterland vill säga att kämpa för höjandet av arbetsproduktiviteten, för höjandet av folks kultur och civilisation, att bopara och skydda den sociala egendomen, att skaffa sig militära kunskaper.

Därför måste var och en som älskar vårt socialistiska fosterland, outtröttligt kämpa för fylldhet av de uppgifter som regeringen förelägger, ty endast därmed kunna vi visa vår trohet mot det stora hemlandet.

Sovjetpatriotismen är en obegränsad kärlek till hemlandet och dess intressen samt viljan att offra sina egna intressen för fosterlandets. Men därvid är den även ett oförsonligt hat till sovjetfolken fiender.

Från USSR-s schackturnering

Av USSR-s schackturnering, som började den 23 mars i Leningrad och spelades om Sovjetunionens absoluta mästarskapstitel i schack, ha två omgångar redan spelats, och ordningen för de deltagande spelarna är följande: 1. Botvinnik — 6 poäng, (i hängsätt); 2. Keres — 5,5 poäng; 3. Boleslavski — 3,5 poäng (3); 4. Smislov — 4,5 poäng; 5. Bondarevski — 3 (3); 6. Ljilienthal — 3,5 (1).

Den andra hälften av turneringen spelades i Moskva och spelarna ha redan avstått från Leningrad dit. Den estniska stormästaren Keres har spelat i genomslut ganska bra, men genom att alltför mycket anstränga sig för att segra — då han inte har varit nöjd med segri — har resultatet visat några nederlag. Så var förhållandet mot Boleslavski, där han hade segerchanser, men ändå förlorade.

Om Ural

Låt oss ägnas en blick på vårt hemland. Här, från Norra Ishavet till gränsskogen vid Kaspiska havet sträcker sig Ural — Socialismens land. Under den Stora Oktoberrevolutionen dogar togo arbetarna och bönderna under ledning av Lenin-Stalins parti makten i sin hand och fördrovo de exploaterande. Ural började ett nytt glädfullt liv — under de staliniska femårens förordande Ural till egenständighet. Vi tala nu om det nya socialistiska Ural. Ural är Sovjetens viethus. Detta land har allt: järn, koppar, guld, platina, asbest, ädelstenar och mycket annat.

Xnda till Oktoberrevolutionen gav Ural staten yxor, liar, kors, pannor och järntänsel till kyrkorna och gravkärnorna. Under 200 år plöjde och skördade, grävde och högg hela Ryssland med redskap, som förfärliga i Ural verkstader. I Ryssland fanns det kors, som vore förfärliga av koppar från Ural, man hade vapenaxlar från Ural, man sköt med gevärspipor från Ural, stekte plåtar på pannor från Ural och skramlade men femkoparskallan av koppar från Ural.

Ural arbetare gjorde i sinnet ett jättearbete, när de förvandlade ett land under de staliniska femåren. I Ural växte upp nya socialistiska städer, skolorna på nya fabriker och elektriska stationer började bopara, mot hvalen togo schaktens mäktiga kroppar, de elektriska tågen började störa den skakliga tystnaden över de vida åkterorna.

Inte långt från Urala industri- och kulturcentrum — Sverdlovsk — ligger staden Nevjansk. För var detta industriparadis Demidovs egendom. Men ända tills i dag har det gamla tornet, minnetoden från gamla tider om arbetarnas och böndernas sagoomspunna liv bevarats. Under detta torn funnas källare. En gång i tiden smälte de livliga bönderna på Demidovs befallning i hemlighet silver och prägade falska mynt. När Demidov då hörde,

USSR-s lantushållning år 1941

Den socialistiska lantushållningen växer år från år. Sidesproblemet, dvs statens försörjning med rått enligt fordringarna, har i Sovjet redan i grund lösts. Stora framsteg har man gjort på lantbrukens mekanisering. Boskapskött växer och utvecklas.

UK(b)P-s XVIII konferens gjorde omfattande sammandrag av det socialistiska lantbrukets lösningsförmåga. Överett den svåra kolden på vintern, den sena våren och den torra sommaren i Sovjets östra delar, kunde den arbetande lantbefolkningen med sin moderna teknik glädja sig åt en god skörd. Sideskördens uppgick under år 1940 till nära 7,3 miljarder pud.

I lantbrukens sammanlagda summa i kolhoserna växte under år 1940 med 12%, evens summa med 16%, färens med 25% och getternas med 34%. Vid början av år 1941 var avelsfärnas antal på 100 kolhosar i genomsnitt 261.

I 1941 äro socialistiska lantbrukets måsta men uppnåddu större resultat. Den av UK(b)P-s Centralkommitté antagna och av USSR-s Folkkommissariatet stadfästade statliga planen för lantushållningens utveckling har för det socialistiska lantbrukets arbetare ställt en uppgift — att höja sidesproduktionen med 8%. Detta betyder, att summan av sidesproduktionen i år måste stiga med 600 miljoner pud och skall då utgöra nära 7 miljarder 900 miljoner pud!

Såningest för såd förblir i år i stort sett den samma som förra året. Alltså måste sidesproduktionen ökning ske huvudsakligen genom att jordens avkastning ökar. Framstående kolhosar visa, vilka oerhörd stora reserver det socialistiska lantbruket har till allt förökande vid höjandet av jordens fruktbarehet.

Som ex. här på kunna vi taga Sovjet-Ukrainas östra distrikt. Under år 1941 skördade man här såd i medeltal 14,6 centner per hektar. Det i fråga om fruktbarehet framstående Pollava oblast skördade däremot 17,1 centner såd per hektar. Kolhoserna som bl. Sjalins namn i Magdalenas rijkung i oblasten Dnepropetrovsk skördade 28 centner vete per hektar. Det finns ännu mer framstående kolhosar, t. ex. Budjonnöi kolhos i Petrovsk rijkung i Kievs oblast skördade av varje hektar 38 centner vete.

Kommunistiska Partiet och Sovjetregeringen börja outtröttligt för lantbrukets utveckling i riket och för där-

Nonaggressionpakt mellan Sovjet och Jugoslavien

Lördagen den 5 mars undertecknades i Moskva nonaggressions- och vänskaps-pakt mellan Sovjetunionen och Jugoslavien.

Som det av paktens innehåll framgår, förpliktiga sig de båda parterna att avhålla sig från alla slags aggression mot varandra och respektera USSR-s och Jugoslavien oavhängighet, suveränitet och territoriella integritet. Om den ena parten blir utsatt för aggression från tredje makt, så är den andra förpliktad att uppehålla en vänskaplig förbindelse.

Om man närmare granskar paktens text, så framgår det, att denna pakt står i alla de folks intressen, som vilja begränsa krigets utveckling. Därvid får det inte glömmas, att denna pakt kommer till stånd i en tid, då ett förläsligt imperialistiskt krig rasar och den ena staten efter den andra strykas från kartan. Av detta framgår, att Sovjet, sin fredspolitiskt troget, även under de allra svåraste förhållanden vill uppehålla fred och i sin sida gör allt för fredens bevarande.

Som tendensen nu är, är det de krigs-ländas mål att i kriget indraga alla folk. Av detta kan man förstå, vilken betydelse nonaggressions- och vänskaps-pakt mellan Sovjet och Jugoslavien har.

De vänskapliga relationerna mellan USSR och Jugoslavien togo sin början i maj månad år 1940, när ett handels- och sjöfartskontrakt undertecknades mellan de båda staterna i Moskva. De vänskapliga relationerna utvecklades vidare och den 25 juni samma år upprättades diplomatiska förbindelser mellan USSR och Jugoslavien, vilka hade varit avbrutna sedan 1918. Den nu undertecknade paktens visar, att förhållandena mellan USSR och Jugoslavien basera på fasta grunder.

De sista händelserna i Jugoslavien visade helt tydligt, att Jugoslavien folk ville ha fred och fäle var med om att bli indraget i det andra imperialistiska krigets tumult. Talrika folkdemonstrationer

och -meetingar, som anordnades mellan den 27 mars och den 6 april av Jugoslavien folk, var en protestuttryck mot Cvetkovij' regerings utrikespolitik, som hotade att indraga Jugoslavien i kriget. Den nya regeringen med general Simovic i spetsen utfärdade genast vill-träfsändet av sin post en deklaration, i vilken tydligt uttryckes Jugoslavien fredsvilja och önskan att uppehålla fredliga förbindelser med alla stater, först och främst med dessa, som äro Jugoslavien grannar. Men oaktat detta utvecklades händelserna i annan riktning, och Jugoslavien regering var tvungen att några dagar efter sitt till-träfsändet taga sådana försvarsmått till användning, som förklarandet av Belgrad, Zagreb och Ljubljana för öppna städer samt genomföra mörkläggningsöningar i Belgrad. Detta visat, huru tillspetsad ställningen på Balkan var, och särskilt Jugoslavien ställning.

Det jugoslaviska folkets vilja att uppehålla fred kunde inte bli obemärkt av Sovjetunionens folk och måste få medhåll av dem, först och främst därför, att varje aktion, som i någon mån för-trens bevarande, genast finner genklang i Sovjetunionen.

Men oaktat alla dessa försök från Jugoslavien sida att bevara freden, lyckades det inte att hålla sig från kriget. Den 6 april tidigt på morgonen överkredade beväpnade tyska styrkor den jugoslaviska gränsen och därmed har krigsöribiten åter utökats med en etat på 14 miljoner.

Men den undertecknade vänskaps- och nonaggressionspaktens går trots de internationella relationerna i i historien som ett fredsdokument, som ett intyg om Sovjetunionens aktiva kamp för bevarandet av freden. Varmt hälsas denna pakt av Sovjetunionens folk, som i detta viktiga dokument se ett uttryck för den kloka staliniska fredspolitik. Detta kontrakt står i alla folks intressen, som vilja fred och söka begränsa krigets utveckling.

Kooperativt fiske gör fiskarna rika

Vid Vilni kooperativa uppköpspunkt för fisk får man se fiskare med strål-lande ansikten. Från sjön komma fiskarna dränkade med stora toraklass. Därifrån får fiskarna genast på vägen och fiskaren får sin lön utbetald.

"Vårskillet tillfredsställer oss alla," säger ledaren för Vilni kooperativa fiskuppköpspunkt, kamrat Feodor Kuznecov, "och fiskarna äro till-färliga. Efter ett halvt år kooperativt fiske äro alla övertygade om att med ett kollektivt arbete fiskaren snart blir rik och levnadsförhållandena för-bättras avsevärt."

Ural av i dag är det högkvalitativa stället och malmen hemland. Det är de fullkomliga maskinernas hemland — Sovjets mäktiga fästning för landets försvar. Arbetarna i Sverdlovsk oblast ha under de staliniska femåren uppbyggt jättefabriker. I Sverdlovsk oblast finns det 21 städer, 2182 kol-hoser, 56 sovhozer och 70 maskin-traktorstationer. Då det före revolutionen i Sverdlovsk ej fanns en enda högre bildningsanstalt, finns det f. n. där 13, i vilka 12,5 tusen barn läsa. I Sverdlovsk oblast finns det 2160 skolor, 1128 bibliotek, 381 ambulatorier, 1383 klubbar, 1885 lärore, 1715 skolor, 6526 ingenjörer osv.

På våren blommar i Ural fruktträd-gårdarna och på åkrarna arbete tusen-tals traktorer och kombinaler.

I Sverdlovsk oblast lever en glad ungdom under den staliniska konstitu-tions sol. Den älskar sitt land — det rika Ural och omarbetar outtröttligt dess rikedomar.

I Sverdlovsk koppar- och kolschakt, i metallurgi- och maskinverksstäderna, i de hundratals skolorna och högre läroanstalterna skaffa sig unga män och kvinnor kunskaper, hjälpa pariet att uppbygga kommunistens storartade byggand.

Geologerna söka nya fyndorter för jordens rikedomar, stålmästarerna smälta stål, maskinverksstäderna konstruera invecklade maskiner, gruvarbe-tarna hämta upp stenkol, kolhosmed-lemmarna bärga på sina åkrar en rik-lig skörd.

I oktober månad i fjol grundade fat-tigfiskarna på halvön Vilni fiskeri-kooperativ. Uslakarna voro inte goda: kooperativt ägde inga pengar att börja sin verksamhet med. "Med vi trodde," säger kamrat F. Kuznecov vidare, "att vi med kollektivt arbete övervinna alla dessa svårigheter och vårt kooperativa arbete kommer att bli framgångs-rikt. Detta visade sig även vara riktigt. Kooperativt arbetar nu under ganska goda förhållanden, och de lokala fiskarnas levnadsstandard har förbättrats."

I Kooperativt fanns i början endast 60 medlemmar, men nu har medlemma-antalet stigit till 90. Kooperativt över-går under de närmaste dagarna i ett arbete till stadgarna för kollektivt fiske, och med anledning av detta har man för avsikt att förvärva nya fiskare i träkten runt omkring.

För uppköpsfiskaren vid Vilni kusa av tre uppköpare, som botalade fiskar-na ett mycket lågt pris. Ofta var priset på torak endast 4-5 sent per kg. F. n. betalas det för torakfisk 50 kopok. Det förekommer inte mera sådana fall, där uppköparen inte tar emot fiskens och den skall kastas tillbaka i sjön. Att fiskarna har förbättrats avtrytningen av hela fiskungen.

Fiskaren Meinhard Toomingas kom-met just från sjön med sin fångst. "Om sjön var fäst, så lönar sig torakfiske ganska bra", förklarar han, "först för-ått jagon att uppköpa torakerna. Fiskaren har inte mera något bekymmer för förgrändet av fisken, ty kooperativt har vid stranden emot fisken och sörjer för dess transport."

I kooperativt inneåks ständigt fisk-lador. Under en dag fångar kooperativt i medeltal 5000-6000 kg torak, som för-föres av "Eesti Kalatrust". De bästa fiskarna ha tjänat 30-50 rubel om dag-en. I år har fiskat mycket förbättrats av ett tjockt smölag och nu på våren är drivis.

Vilni fiskare började tidigt bereda sig för våren. Motorerna i fisketåarna äro i ordning, men några äro ännu kvar i rementverksstaden. När snö har smält, börjar man även skilla båtarna i ordning.

Fiskarnas levnadsförhållanden ha bli-vit bättre. Med kooperativens utveckling börja fiskarna genom denna att själva försä sig med allt som är nödvän-digt för en fiskare.

Krigsverksamheten

På Balkanfronten

Den 6 april uppstod en ny krigsfront: Tyskland förklarade Jugoslavien och Grekland krig, och tidigt på morgonen samma dag överenskröde beväpnade tyska styrkor Jugoslaviens och Greklands gränser. Därmed har i det andra imperialistiska krigets orbit även indragits Jugoslavien, den största staten på Balkanhalvön.

Jugoslavien har en yta på 247.542 kv. km och dess invånarantal uppgår till 15.700.000 människor. Det jugoslaviska landskapet är mycket bergigt och lämpar sig inte för operering av motoriserade trupper. Den jugoslaviska armén är den största och bäst utbildade armén på Balkan och serberna är sedan gammalt kända som goda krigare. Armén är utrustad med moderna vapen och är särskilt utbildad för operering i bergstrakter. I fredsått uppgår den jugoslaviska armén till 16 fotfolk- och 3 kavalleridivisioner, men i krigsrid kan den höjas till 2 miljoner man. Det jugoslaviska flygvapnet består av 1000 flygplan, som till största delen är av utländskt fabrikat.

Som ovan nämnts, började Tyskland sina operationer mot Jugoslavien kl. 5 på morgonen den 6 april. Häftiga luftanfall företogs mot militära mål i Belgrad. Stora eldsvador uppstod därvid och 32 flytliga flygplan förstördes på marken, sågdes det i den tyska kommunikationen om anfallet.

Observatörer i utlandet anta, att den tyska anfallsplanen går ut på att avskära Jugoslaviens armé från Greklands och där befintliga engelska truppstyrkor. Hittills ha tyskarnas anfall ännu inte krönt med några större framgångar utan de ha alla blivit tillbakaslagna av den jugoslaviska armén med stora förluster för tyskarna. Ett stort antal tyskar har därvid tillfångatagits av jugoslaverna.

Samtidigt med de tyska trupparnas inryckning på det jugoslaviska territoriet började även fientligheterna på gränsen mellan Jugoslavien och Italien. Enligt Reuters meddelande besatte beväpnade jugoslaviska styrkor de italienska hamnstäderna Fiume och Zara samt Skutari i norra Albanien. Den brittiska krigsflottan har landsatt trupper i de jugoslaviska hamnstäderna vid Adriatiska havet och den italienska flottans läge har där nu blivit ganska kritiskt, då Jugoslaviens

hamnar nu bli viktiga stöddepotter för den brittiska flottan i Adriatiska havet.

I sina operationer mot Grekland ha tyskarna haft större framgångar. United Press meddelar, att tyska truppstyrkor vid Turkiets gräns framträtt till Egeiska havet och därmed skilt Grekland från Turkiet. I Strumadalen ha starkt beväpnade tyska truppstyrkor besatt några befästa forter, som tappert försvarades av svaga grekiska styrkor. På operativa kalkylerationer och för att borthålla onödiga offer ha svaga grekiska styrkor i rätt tid evakuerat Väst-Trakien för att inte upprepa Frankrikes fel från operationerna i Flandern i fjol, där som bekant den stora flyktingströmmen hindrade den franska armén från att aktivt delta i krigsoperationerna.

Som de sista telegrammen meddela, ha stora tyska truppstyrkor efter häftiga strider besatt den strategiskt viktiga staden Saloniki i Grekland samt i Jugoslaviens städerna Nisje och Maribori.

Som det officiellt meddelas, ha engelska flygplan natten till den 7 april bombarderat tyska truppansamlingar i Bulgariens huvudstad Sofia. Några bostadshus förstördes varvid ett tiotal personer dödades, säger den bulgariska kommunikationen om angreppet.

På den albanska fronten har det förekommit lokala strider av sekundär betydelse, varvid grekerna ha tillfångatagit 500 italienare.

I den utländska pressen antas man, att tyskarna ha sändt till Bulgarien 14 divisioner, som ha uppdelats i fyra arméer och vilka ha blivit förlagda till följande punkter: Melnik, Zlatograd, Trigrad och Svilengrad.

Det tysk-engelska luftkriget

På den tysk-engelska fronten märkes det en stor aktivitet på havet. Engelskt skeppstonsage på tusentals ton har sänkts under den gångna veckan, och även handelsfartyg har blivit nedskjutna i England ha bombarderats.

De engelska luftanfallen voro under den gångna veckan riktade mot hamnanläggningarna och dockorna Kiel, Bremen och Emden. Även de tyska industricentralerna och banorna i de ockuperade områdena ha varit utsatta för bombardemang av engelska flygplan.

På den afrikanska fronten

I Ost-Afrika fortellades de engelska framskridna. Den 6 april överföro de Addis Abeba utan att finna något större motstånd. Den italienska garnisonen tillfångatogs. I östra Abessinien besatte de abessiniska parlamentarerna Debra Marcos, som ligger 180 km från Addis Abeba. I Eritrea ha engelsmännen erövrat Adua och man väntar för varje dag den viktiga hamnstaden Massaua fall i Eritrea.

Krigsoperationerna i Ost-Afrika torde snart vara avslutade, eluru italienerna ännu på några platser göra ett tappert motstånd för att fasthålla stora engelska truppstyrkor där. Några iakttagare framhålla till och med, att de största striderna i Ost-Afrika förestår, då den italienska armén har dragit sig tillbaka i paniska ordning till det inre av Abessinien där man har byggt starka försvarslinjer. De närmaste dagarna händelser komma att visa vad den italienska förmår att utträtta mot den engelska dkr.

Det italiensk-tyska överbefelet har under de sista dagarna hunnit sända svenska stora motoriserade truppstyrkor till Tripolitanien och efter en längre tids spionverksamhet ha de nu övergått till offensiv samt besatt Benghazi, som två månader tillbaka övertröddes av engelsmännen, men nu frivilligt utrymde av dem. De engelska trupperna dra sig i god ordning tillbaka utan att göra något större motstånd mot de framryckande tysk-italienska trupperna. Som de sista dagarna telegram meddela, har även Derna redan erövrats av de tysk-italienska trupperna, men på ofteblitt håll har det ännu inte bekräftats. I London framhåller man, att den engelska reträtten i Libyen sker efter en fruktansvärd plan och när tiden är inne och man har fått förstärkning från de engelska styrkorna i Ost-Afrika, komma imperiets trupper att övergå till offensiv för att ge det avgörande slaget mot där opererande tysk-italienska styrkor.

Läs Sovjet-Estland!

företagit angrepp på Malta och till och med försökt bombardera Suezkanalen. Men deras ankomst döt här inte ändrat det strategiska läget i östra delen av Medelhavet. Det bestäms av den engelska krigsflottan.

De krigsförande staternas flottors börjas ställning var vid krigets början följande:

Vid krigets början ägde den engelska krigsflottan 15 slagskepp. 1 oktober månad år 1939 sänktes ett av dessa — "Royal Oak" — av en tysk u-båt på Scapa Flow's redd. Men i verksamhet ha trätt fem nya slagskepp av typen "King George V".

I september år 1939 ingick i den engelska flottans sammansättning 7 moderfartyg för flygplan. Genast efter krigets utbrott sänktes moderfartyget "Courageous" av en fientlig u-båt och i april 1940 vid operationerna mot Skandinavien sänktes det andra moderfartyget "Glorious". Men i stället byggas sex nya (av typen "Hullous").

Vid krigets början räknades det i den engelska krigsflottan 15 tunga och nära 50 lätta kryssare.

På sommaren 1939 ägde England 18 jagare. Till början av mars hade av denna typ förlorats 35 fartyg men dessa ersattes med samma antal nya och dessutom fick man 50 stycken från USA.

Vid krigets början hade England 54 u-båtar, till början av mars hade förlorats 21, vilka ersatts med 18 nya. Britiska imperiets sjöstridskrafter ha huvudsakligen förlagts till Atlantiiska Oceanen samt Nordafrika och Medelhavet. I Fjärran Östern har England ganska få krigsfartyg.

Vid inträdet i kriget var den tyska krigsflottan sammansatt av två stora slagskepp ("Scharnhorst" och "Gneisenau"), tre små (fick-) slagskepp, tre tun-

Statsvälning i Irak

London. (TASS.) Enligt Reuters meddelande försiggick i Irak en statsvälning. Tillståndet i landet är ännu ej klart. Man vet endast, att i apelsen för den nya regeringen står Rasjid Ali Gailani, vilken grepp makten i Bagdad. Så mycket man vet i London, har regenten icke erkänt premiärministern general Taha il-Hasjins avgång och har ej givit någon i uppdrag att bilda en ny regering.

De statliga institutionernas övertagande i Bagdad skedde, när parlamentet var hemförlorat och regenten borta från huvudstaden. Även provinsens inställning till statsvälningen är ännu oklar. Den engelska regeringen dryttar frågan, vilken inställning man skall taga till Iraks nya regering.

Möte av arbetslösa i Finland kräver snabba åtgärder

För en tid sedan hölls i Helsingfors Folkets hus ett allmänt möte för arbetslösa. Ordföranden i Hygiansarbetsförbundet gav en redogörelse för arbetslöshetsläget. Han konstaterade att Helsingfors stad inte gjort någonting för att ge om extra arbeten till läget. Framställningar har gjorts i saken både hos staden och statsmakten från olika håll men ännu har inga åtgärder vidtagits. Enligt talaren var det fullkomligt oriktigt, att man var fruktan för tillströmning av arbetskraft till staden minskade arbetna, då i stället dessa borde avsevärt ökas.

En mycket livlig diskussion följde och mötet endades om tväns framställda förslag. Det första gick ut på att FFC skulle sammankalla ett möte av representanter för de arbetslösa, vilket skulle eftertryckligt hos såväl kommunen som statsmakten framställas. Kravet på att arbetslösheten snabbt skulle ordnas.

Det andra godkända förslaget gick ut på att HAF med det allra senaste skulle sammankalla ett möte av arbetslösa i Folkets hus, vilket skulle ha som syfte att diskutera fullmäktigeuppdraget skulle inbjudas samt de ockupationskriterierna medlemmarna i stadsstyrelsen och att mötet skulle föreläsa uttänna en lösning på arbetslöshetsfrågan.

Enligt ingångna uppgifter var vid landets arbetsförmedlingsbyråer i början av mars inlämnade inkrivna 5,970 arbetsökande, av vilka 4,316 män och 1,655 kvinnor.

Turkiets utrikespolitiska ställning

"Krasnaja Zvezda" iakttagare skriver: Turkiet, som under den sista tiden har varit diplomatiske häftiga åtgärder. fortsätter att försvara sin utrikespolitiska riktning och förklarar, att det är färdigt att försvara sin oavhängighet. Med anledning av det läge, som L. N. råder på Balkan, beslöt Turkiets regering att med ännu 3 månader förlänga belägringsstillståndet i sitt europeiska territorium och röngröna omkring Dardanellerna. För förstärkning av försvaret bestämde Turkiets folkförbund ett tillägg på 30 miljoner turkiska lire.

Efter det att den turkiska regeringen hade svarat på Hitlers skriveles, som hade sänds till Turkiets president, hade Turkiets utrikesminister ett sammanträffande med Englands utrikesminister Eden på ön Cypern. I förning med detta underströk den turkiska pressen på nytt, att Turkiet inte har någon orsak att företa en revidering av sin utrikespolitik.

Om innehålllet av de svar, som Turkiets president sände till Hitler, har hittills ingenting blivit publicerat varken i Ankara eller Berlin. Den tyska pressens ton mot Turkiet är mycket mera tillbakadragen än den för några veckor sedan var. Den halvofficiella "Dienst aus Deutschland" konstaterar på grund av Turkiets svar endast detta, att "utbytet" av skriveleser har enligt uppläggning i politiska kretsar i Berlin hjälpt till att klargöra mängden stats position.

För närvarande — skriver "Krasnaja Zvezda" iakttagare vidare — försiggår över hela Turkiet en kampanj, vars mål är att klargöra för befolkningen Turkiets internationella ställning. På folkräta meetings uppträdde folkförbundets deputerade med tal. Vid dessa uppträdanden ägnas det mycket stor uppmärksamhet åt Greklands läge, särskilt åt dess nordliga provinser, som gränsa till Bulgarien och Turkiet. Även i pressen skrivs det därom mycket. Med stort medhåll kommentera de turkiska tidningarna uppropet, med vilket den grekiske guvernören i Trakien helt nyligen vände sig till befolkningen och soldaterna och var han uppmunade, ett till sista blodsdroppen föreläsa Turkiets gränser.

Turkiets press och politiker framhålla, att Turkiet är redo att försvära sina gränser.

De krigsförande staternas sjöstridskrafter

Styrkornas ändrings ställning spelar en mycket viktig roll på sjökrigsbådeplanen i det andra imperialistiska kriget. De tyska segerrarna på kontinenten ha visat, att Tysklands beväpnade landstyrkor äro bättre, jämfört med motståndarens motsvarande styrkor. Men den engelska sjökrigsflottans stora överlägsenhet över den tyska har varit det enda hindret för genomförandet av blickkrig och även det största hindret för invasion i England.

Under hela den andra hälften av år 1940 och i början av 1941 sträckt sig krigsoperationerna mellan England och Tyskland endast till flynggrepp på motståndarens industricentraler samt tyska u-båtar och flygsalykors gemensamma operationer mot fartygskonvojer på det brittiska imperiets sjövägar.

Sjökriget ger ett mycket kännbart slag åt den brittiska handelsflottan. Svårt är att bestämma Englands förluster på detta område.

När kriget började, var den engelska handelsflottans storlek nära 18 miljoner ton. Under krigets lopp har i engelska dockor byggts nya fartyg till en utsträckning av en miljon ton. Dessutom fick England de av Tyskland ockuperade ländernas (Norge, Danmark, Holland, Belgien, Frankrike) handelsflottor, vilka tillsammans utgjorde 9 miljoner ton. Men också för en sådan stor handelsflotta förorsakar det tyska u-båtskriget mycket bekymmer i London.

Tyskland använder sig av hamnar och flygbaser i de ockuperade områdena för utbredandet av u-båts- och luftkriget.

Särskilt viktiga för detta ändamål äro sjöbaserna i det ockuperade området av Frankrike (Brest, Cherbourg, Lorient, Bordeaux och andra).

England å sin sida försöker genom byggandet av nya fartyg minska betydelsen av det tyska u-båtskriget. De engelska skeppsvarvs produktionsmaximum under ett år beräknas till nära tre miljoner ton. Dessutom köper även Storbritannien handelsfartyg från USA. En stor del av den engelska handelsflottan användes aktivt till operationer mot de tyska undervattensbåtarna. Under det första krigsåret mobiliserades nästan 1500 sådana fartyg och 60 av dessa ombyggdes till lätta kryssare.

För att skydda sina sjövägar uppehåller England blockad. Blockadens huvudlinje går över Orkney- och Färöarna samt Island. I söder avskär Englands blockadlinje Italien från Medelhavets alla tre utgångspunkter — Gibraltar, Suezkanalen och Dardanellerna.

Greklands indragande i kriget möjliggör för England att skärpa blockaden mot Italien. De engelska sjö- och luftstridskrafter, som stödda sig på grekiska hamnar och flygfält samt Malta, försämrar mycket Italiens förbindelse med Libyen och Albanien. Detta förhållande har haft inflytande på krigsoperationernas utveckling i Nord-Afrika och Albanien. Med erövrandet av Libyens hamnar (Bardia, Tobruk, Derna, Benghazi) av engelsmännen har den engelska krigsflottan fått större operationsmöjligheter i Medelhavet.

De engelska sjö- och luftstridskrafterna giva hårda slag åt den italienska krigsflottan och dess baser. Sådana slag ha varit t. ex. luftanfall mot Taranto och bombardemang av Genua av den engelska krigsflottan.

De tyska luftstyrkor, som skickades till Medelhavet, ha upprepade gånger

gå och sex lätta kryssare samt 34 jagare. Dessutom trädde i verksamhet i början av mars ännu två slagskepp ("Bismarck" och "Tirpitz"). Ett av fickslagskeppen — "Admiral Graf Spee" — sänktes i december år 1939 vid La Plata i en strid med engelska kryssare. Vid de skandinaviska operationerna förlorades den tunga kryssaren "Blücher", två lätta kryssare — "Karlsruhe" och "Königsberg" — samt minst 13 jagare.

Betydligt svårare är att fastställa de tyska u-båtarnas antal. Vid krigets början ägde Tyskland omkring 70 olika slags undervattensbåtar, men det sänkta antalet av undervattensbåtar hålles hemligt både av England och Tyskland.

Tyskland har stora erfarenheter vid byggandet av u-båtar. I många krigsfartyger tillverkas endast enskilda standarddelar av undervattensbåtar och dessa monteras sedan tillsammans i de tyska skeppsdockorna. Enligt uppgifter i den amerikanska pressen bygger Tyskland på sista tiden 7-8 u-båtar i veckan. Kanske äro dessa uppgifter överdrivna, men därom finns inget tvivel, att den tyska u-båtsflottan är sladd i stark tillväxt.

Vid inträdet i kriget räknade den italienska krigsflottan sex slagskepp, av vilka två ("Vittorio Veneto" och "Littorio") just hade blivit sjösjöta. Vid de engelska hydroplanens anfall mot Taranto i november 1940 erhöles tre slagskepp svåra akador och blev oödliga (ett slagskepp av Cavour-typen gick antligen till botten). Bland dessa, som skadades vid angreppet mot Taranto, var även det nyaste slagskeppet "Littorio".

I juni månad 1941 var den italienska krigsflottan sammansatt av 7 tunga och 12 lätta kryssare samt 72 jagare (ämä minsvepare medräknade) och nära 123

färdigbyggda samt under byggnad varande undervattensbåtar.

Japan och USA delte inte till namnet i Europas stormaktsskrig. Men som bekant är Japan genom tremaktspakten förbundet med Tyskland och Italien, och USA står i intimt förhållande till Storbritannien. Därför skola även dessa staterna sjöstridskrafter lagas i beräkning som reservstyrkor.

Vid utbrottet av det europeiska kriget hade Japan tio slagskepp, sex flygmoderfartyg, 12 tunga och 25 lätta kryssare, 112 jagare och nära 70 undervattensbåtar. Uppgifter om byggandet av krigsfartyg hållas hemliga i Japan alltifrån 1937. Enligt uppgifter av den utländska pressen var 6 mars månad under byggnad minst fyra slagskepp, sju kryssare, två flygmoderfartyg, och ett stort antal jagare och undervattensbåtar.

Amerikas krigsflotta var vid krigets början sammansatt av 15 slagskepp, 5 flygmoderfartyg, 18 tunga och 19 lätta kryssare, 206 jagare, (av vilka 50 stycken ha överlämnats till England) och 90 undervattensbåtar. Dessutom var under byggnad 10 slagskepp, 3 flygmoderfartyg, 8 lätta kryssare, 43 jagare och 24 undervattensbåtar.

Sommaren 1940 stadfäste USA's kongress ett nytt omfattande program för utbyggandet av krigsflottan. I programmet, som skall vara genomfört efter 7 år, har det föresatts minst 7 stora slagskepp, 10 flygmoderfartyg, 46 kryssare och minst 106 jagare samt 60 undervattensbåtar.

Det snabba förstärkandet av de krigsförande staternas krigsflottor och av dem företagna operationer intyga, vilken stor betydelse sjöstridskrafterna äga i detta krig.

L. IVANOV.

Medlemskorrespondent i USSR's Vetenskaps Akademi.